

En velkomst

Var desværre ikke med til præsentationen i går – ej heller sektorMED - da jeg stod i Fællessalen på Christiansborg med det store maleri af den grundlovgivende forsamling som bagvæg og reklamerede for Randers – for vores indsats overfor de socialt udsatte.

På demokratiets højborg hører og læser jeg så om noget i Randers der ikke huer mig. Man kan åbenbart ikke forlade byen bare et øjeblik før der er nogen der fucker noget op.

Tandplejens medarbejdere har i mange år kæmpet for at skabe nogle gode rammer for fremtidens arbejdsplads til gavn for vore brugere.

Vi skaber i enighed et produkt der vedtages i byrådet.

Så bliver vi bedt om at byde ind med spareforslag på en ½ % til næste år. Det er jeg uforstående overfor idet vi jo – som aftalt – selv laver en reduktion for at finansiere en renovering af klinikker. Det betyder at når kolleger går på pension er det ikke alle timer der genbesættes. Det har krævet blod sved og tårer at få medarbejdergruppen med på den.

Nødtvunget – fordi det er en skalopgave - sender jeg et signal om at vi kan finde ½ % via den indkøbsaftale der er indgået på tandmaterialer. Ikke skide motiverende at have to medarb til at arbejde med at katalog med 2500 varenumre i et par md – samt have dem sendt afsted til forhandlinger – med et super resultat og så se pengene forsvinde ud mellem fingrene.

Så er der en ny linje jeg simpelthen ikke forstår: linje 44 med nogle tal der ender med en lille ½ million.

Men første indskyldelse : Det er en fejl. Da det ikke er det tænker jeg tilbage på 2011 hvor vi skulle spare – jeg var ny i Randers model gamet – og blev i den grad røvet. 10% og 3 millioner.

Må bare sige – det vil ikke ske igen.

I har ikke gjort jeres arbejde godt nok – det er en ommer. Den linje 44 skal væk.

Jeg kan sgu ikke have 60 medarb der læser det her oplæg - når de har nikket til noget helt andet.

Den linje har jeg en forventning om fjernes ellers må I gå til byrådet og sige at der er ikke nogen aftale omkring sikring af Tandplejens fremtidige rammer.

Jeg kan af gode grunde ikke vide hvordan medarb vil reagere – men vi har her i 2019 kæmpet for at barbere et underskud væk – vi har afskediget medarb – vi genbesætter ikke stilling fra årskiftet på nøglemedarbejder - vi har haft sygdom hvor der ikke hentes vikarer ind – vi afskediger tandlæge af andre årsager - vi knokler røven ud af bukserne for at hjælpe hinanden. Fordi vi kan se - at det vi har aftalt - vil blive godt for vores arbejdsplads – for vore brugere.